

لَهُ مِنْ نَعْمَانٍ

آیین نامه چاپ پایان نامه (رساله) های دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس

نظر به اینکه چاپ و انتشار پایان نامه (رساله) های تحصیلی دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس، مبین بخشی از فعالیت های علمی-پژوهشی دانشگاه است بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه، دانش آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد زیر متعهد می شوند:

ماده ۱: در صورت اقدام به چاپ پایان نامه (رساله) خود، مراتب را قبلًا به طور کتبی به ((دفتر نشر آثار علمی)) دانشگاه اطلاع دهد.

ماده ۲: در صفحه سوم کتاب (پس از برگ شناسنامه) عبارت زیر را چاپ کند:
((کتاب حاضر، حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده در رشته بیوتکنولوژی کشاورزی است که در سال ۱۳۸۷ در دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس به راهنمایی جناب آقای دکتر مسعود شمس بخش و مشاوره جناب آقای دکتر باقر یخچالی از آن دفاع شده است.))

ماده ۳: به منظور جبران بخشی از هزینه های انتشارات دانشگاه، تعداد یک درصد شمارگان کتاب (در هر نوبت چاپ) را به ((دفتر نشر آثار علمی)) دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر در معرض فروش قرار دهد.

ماده ۴: در صورت عدم رعایت ماده ۳، ۵٪ بهای شمارگان چاپ شده را به عنوان خسارت به دانشگاه تربیت مدرس تادیه کند.

ماده ۵: دانشجو تعهد و قبول می کند در صورت خودداری از پرداخت بهای خسارت، دانشگاه می تواند خسارت مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند؛ به علاوه به دانشگاه حق می دهد به منظور استیفاده از حقوق خود، از طریق دادگاه معادل وجه مذکور در ماده ۴ را از محل توقیف کتاب های عرضه شده نگارنده برای فروش، تامین نماید.

ماده ۶: اینجانب امیر امیری صادقان دانشجوی رشته بیوتکنولوژی کشاورزی مقطع کارشناسی ارشد تعهد فوق و ضمانت اجرایی آن را قبول کرده، به آن ملتزم می شوم.

نام و نام خانوادگی: امیر امیری صادقان

تاریخ و امضا:

دستور العمل حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهش های علمی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه : با عنایت به سیاست های پژوهشی دانشگاه در راستای تحقق عدالت و کرامت انسان ها که لازمه شکوفایی علمی و فنی است و رعایت حقوق مادی و معنوی دانشگاه و پژوهشگران، لازم است اعضای هیات علمی، دانشجویان، دانش آموختگان و دیگر همکاران طرح در مورد نتایج پژوهش های علمی که تحت عنوانین پایان نامه، رساله و طرح های تحقیقاتی با هماهنگی دانشگاه انجام شده است، موارد ذیل را رعایت نمایند:

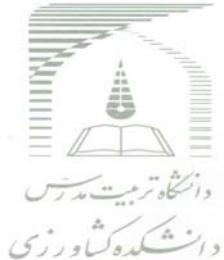
ماده ۱- حقوق مادی و معنوی پایان نامه ها، رساله های مصوب دانشگاه متعلق به دانشگاه است و هرگونه بهره برداری از آن باید با ذکر نام دانشگاه و رعایت آیین نامه ها و دستورالعمل های مصوب دانشگاه باشد.

ماده ۲- انتشار مقاله یا مقالات مستخرج از پایان نامه/رساله به صورت چاپ در نشریات علمی و یا ارائه در مجتمع علمی می باید به نام دانشگاه بوده و استاد راهنمای نویسنده مسئول مقاله باشند.
تبصره : در مقالاتی که پس از دانش آموختگی به صورت ترکیبی از اطلاعات جدید و نتایج حاصل از پایان نامه و رساله منتشر می شود نیز باید نام دانشگاه درج شود.

ماده ۳- انتشار کتاب حاصل از نتایج پایان نامه، رساله و تمامی طرح های تحقیقاتی دانشگاه باید با مجوز کتبی صادره از طریق حوزه پژوهشی دانشگاه و براساس آیین نامه های مصوب انجام شود.

ماده ۴- ثبت اختراع و تدوین دانش فنی و یا ارائه در جشنواره های ملی، منطقه ای و بین المللی که حاصل نتایج مستخرج از پایان نامه، رساله و تمامی طرح های تحقیقاتی دانشگاه باید با هماهنگی استاد راهنمای یا مجری طرح از طریق حوزه پژوهشی دانشگاه انجام گیرد.

ماده ۵- این دستورالعمل در ۵ ماده و یک تبصره در تاریخ ۱۳۸۴/۴/۲۵ در شورای پژوهشی دانشگاه به تصویب رسیده و از تاریخ تصویب لازم الاجرا است و هرگونه تخلف از مفاد این دستورالعمل از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری خواهد بود.

پایان نامه کارشناسی ارشد
مهندسی کشاورزی - بیوتکنولوژی

بیان ژن پروتئین پوششی ویروس تریستزای مرکبات در
Escherichia coli

نگارش:
امیر امیری صادقان

استاد راهنما:
دکتر مسعود شمس بخش

استاد مشاور:
دکتر باقر یخچالی

اکر قابل تقدیم باشد

تقدیم به

م در و م ا در م

که کو هر جوانی و عمر خویش را بپای فرزند اشان ریختند

رضایشان، همه آرزویم است.

مسرف دا کار و د لوزم

که یار و همراهم در همه مشکلاتم است

پوره گارا پاسکارم از اینکه ذره کوچکی از دریایی بیکران علمت را به من نمایندی تازیابی و غلبت را در کنم
آنون که کار نگارش این تحقیق به پیان رسیده بر خود لازم می داشم از کلیه عزیزانی که در طول این دوره
مرا یاری کرده اند تشکر و قدردانی کنم

از پدر و مادر عزیزم که نشان در این دوره بلکه در تمام مراحل زندگیم همواره پشتیبان من بوده پاسکارم
از همسرفد اکار و هرباهم که همراهی است صبور و دلوز پاسکارم
از استاد بزرگوارم حباب آقای دکتر شمس بخش استاد علم و اخلاق که فراتراز علم سعد صدر و نیک اندیشه
را از ایشان آتوختم پاسکارم

از استاد ارجمند حباب آقای دکتر یحیی‌چالی که زحمت مشاوره این تحقیق را برعهد داشته و از حیات‌های
بی دریغشان تشکر می‌نمایم

از استاد گران قدر جناب آقای دکتر جلالی جواران برای مساعدة های ایشان
درفع کاستی همگان تشکر را دارم

از استاد ایشان بزرگوار جناب آقای دکتر معینی دکتر کریم زاده و دکتر دهقانی که در طول دوره تحصیل
زحمات زیادی را تحمی شده تشکر و قدردانی می‌نمایم

در پیان شایسته است از عام دوستان آقایان اخوه شیردل موسوی میرجلیلی محمودی مکنی چره
نوری نژاد عالم هادیاری سپه پور دیماد فایسریکی طاهری تشکر و قدردانی نمایم

چکیده

ویروس تریستزای مرکبات (*Citrus tristeza virus* (CTV) مهمترین بیمارگر مرکبات می‌باشد و خسارت هنگفتی به صنعت تولید این محصول در دنیا وارد می‌کند. به دلیل گسترش و شیوع CTV در ایران، مدیریت کنترل آن اهمیت بسزایی یافته است. از این رو تشخیص به موقع، دقیق و ارزان بیماری نیاز به بکارگیری روشی مناسب دارد. امروزه روش Enzyme Linked Immunosorbant Assay (ELISA) روشی معمول، معتر و ارزان برای تشخیص ویروس در سطوح وسیع است. به منظور استفاده از این روش نیاز به تامین منبع آنتیژن ویروسی برای استفاده در فرآیند تولید آنتیبادی پلیکلونال می‌باشد. در تحقیق حاضر ژن پروتئین پوششی CTV (CTV-CP25) جدا شده از ایران که در ناقل pTZ57R/T همسانه‌سازی شده بود با استفاده از واکشن زنجیره‌ای پلیمراز تکثیر و در ناقل بیانی pET26b همسانه‌سازی گردید و pET-CP25 نامیده شد. دو سویه BL21 و Rosetta Gami (DE3) با *Escherichia coli* با استفاده از IPTG القاء گردید. تراریخته شد و سویه تراریخته به مدت یک شب در محیط LB و دمای ۳۷°C همراه با تکان رشد داده شد و پس از واکشت در روز بعد، بیان پروتئین پوششی با استفاده از SDS-PAGE تفکیک شد. پس از تایید بیان پروتئین نوترکیب، به منظور بررسی ماهیت آن، لکه-گذاری و سترن با استفاده از آنتیبادی پلیکلونال اختصاصی پروتئین پوششی ویروس تریستزا (تهیه شده از شرکت DSMZ آلمان) انجام گردید. نتایج این تحقیق نشان داد که پروتئین پوششی CTV در سلول باکتری بیان شده است.

کلمات کلیدی: ویروس تریستزای مرکبات (CTV)، بیان ژن پروتئین پوششی، *Escherichia coli*

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۴	۱-۲ جایگاه مرکبات در جهان
۵	۲-۲ جایگاه مرکبات در ایران
۶	۳-۲ بیماری تریستزای مرکبات در جهان
۷	۴-۲ بیماری تریستزای مرکبات در ایران
۹	۵-۲ رده‌بندی (Taxonomy)
۱۰	۶-۲ خصوصیات مورفولوژیکی CTV
۱۰	۷-۲ دامنه میزبانی
۱۰	۸-۲ علائم بیماری تریستزای مرکبات
۱۲	۹-۲ انتقال CTV
۱۴	۱۰-۲ خصوصیات بیوشیمیایی ویروس تریستزای مرکبات
۱۴	۱۱-۲ ژنهای کد کننده پروتئینهای پوششی CTV
۱۴	۱۱-۲ ۱-ژن (25 KD coat protein) CP25
۱۵	۱۱-۲ ۲-ژن (27KD coat protein) CP27
۱۶	۱۲-۲ روش‌های تشخیص جایه‌های CTV
۱۶	۱۲-۲ ۱- روش‌های بیولوژیکی
۱۷	۱۲-۲ ۲- روش‌های سرولوژیکی
۱۸	۱۲-۲ ۳- روش‌های مبتنی بر واکنش زنجیره‌ای پلیمراز
۱۸	۱۳-۲ فناوری DNA نوترکیب
۱۸	۱۴-۲ سیستمهای مورد استفاده در تولید پروتئینهای نوترکیب
۱۹	۱۵-۲ سیستم بیان پروتئین در <i>E. coli</i>
۲۱	۱۶-۲ ناقلهای ژن در <i>E. coli</i>
۲۱	۱۶-۲ ۱- پلاسمیدها
۲۲	۱۶-۲ ۲- باکتریوفاژها
۲۲	۱۷-۲ راهکارهای تولید پروتئینهای نوترکیب در <i>E. coli</i> و عوامل موثر در آن

۲۲	۱۸-۲ ناقلهای بیان کننده (Expression vectors)
۲۵	۱۹-۲ ارتباط بیان پروتئین با تعداد نسخه‌های پلاسمید
۲۷	۲۰-۲ نقش سیگنالهای نسخه‌برداری در بیان
۲۷	۲۰-۲-۱ پرموتراها
۳۲	۲-۲۰-۲ خاتمه دهنده‌های رونویسی (Terminator)
۳۳	۲۱-۲ نقش سیگنالهای ترجمه در بیان
۳۳	۱-۲۱-۲ جایگاه اتصال ریبوزوم (Ribosome Binding Site (RBS))
۳۴	۲-۲۱-۲ کدون شروع (AUG)
۳۴	۳-۲۱-۲ انتخاب کدون مناسب
۳۵	۲۲-۲ فیوژن پروتئینها (Protein Fusion یا Gene Fusion)
۳۶	۲۳-۲ هدایت پروتئینهای نوترکیب در <i>E. coli</i>
۳۸	۱-۳ تهییه محیط کشت
۳۸	۲-۳ نگهداری سویه‌ها و باکتریهای استفاده شده در این تحقیق
۴۰	۳-۳ استخراج DNA پلاسمیدی در مقیاس کم به روش لیز قلیایی (Miniprep)
۴۱	۴-۳ الکتروفورز DNA با ژل آگارز
۴۲	۵-۳ طراحی آغازگرهای اختصاصی ژن CTV-CP25 جهت همسانه‌سازی در ناقل بیانی pET26b
۴۵	۶-۳ انجام واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR)
۴۶	۷-۳ تخلیص محصول PCR
۴۷	۸-۳ برش آنزیمی محصول تخلیص شده PCR و تخلیص مجدد آن
۴۷	۹-۳ آماده سازی ناقل بیانی برای واکنش Ligation
۴۸	۱۰-۳ انجام واکنش Ligation
۴۸	۱۱-۳ تهییه سلولهای باکتری مستعد (Preparing Competent Cells)
۴۹	۱۲-۳ تراریختسازی (Transformation) سلولهای باکتری مستعد توسط توسط ناقلين پلاسمیدی
۵۰	۱۳-۳ غربالگری کلونی‌های ترانسفرم شده نوترکیب
۵۰	۱۴-۳ القاء بیان پروتئین نوترکیب و آماده‌سازی نمونه‌های پروتئین تام
۵۱	۱۵-۳ الکتروفورز پروتئین در ژل اکریل آمید و رنگ آمیزی
۵۳	۱۶-۳ وسترن بلاستینگ (Western Blotting)

۱۷-۳: بررسی نرم افزاری تطابق کدونهای زن CP25 همسانه سازی شده با کدونهای معمول <i>E. coli</i>	۵۵
۴-۱ استخراج پلاسمید از باکتری دارای زن CP25	۵۷
۴-۲ تعیین دمای بهینه اتصال آغازگرهای اختصاصی زن CP25	۵۷
۴-۳ تکثیر زن CP25	۵۸
۴-۴ تخلیص محصول PCR	۵۹
۴-۵ استخراج پلاسمید pET26b (ناقل بیانی)	۶۰
۴-۶ غلظت سنجی و کنترل نهایی قطعات آماده Ligation	۶۰
۴-۷ غربالگری کلونی های ترا ریخت شده با پلاسمید نوترکیب pET-CP25	۶۱
۴-۸ بررسی بیان پروتئین نوترکیب CP25	۶۲
۴-۹ وسترن بلاستینگ	۶۴
۴-۱۰: بررسی میزان تطابق کدونهای توالی زن CP25 همسانه سازی شده با کدونهای متعارف <i>E. coli</i>	۶۶
بحث:	۶۷
منابع	۷۰

فصل اول

مقدمہ

مرکبات گروهی از میوه‌های گرم‌سیری و نیمه‌گرم‌سیری می‌باشد که در پنج قاره جهان و در ۱۱۳ کشور از جمله ایران پرورش داده می‌شود. مرکبات نه تنها از نظر اقتصادی بلکه از نظر تغذیه‌ای نیز از اهمیت زیادی برخوردار هستند (شمس‌کیا، ۱۳۸۳؛ وکیل‌پور ۱۳۸۳).

بطور کلی سطح زیر کشت مرکبات در ایران (شامل درختان بارور و نهال) در سال ۱۳۸۴ معادل ۲۷۰ هزار هکتار و میزان تولید معادل ۴۲۷۰ هزار تن بوده (بی‌نام، ۱۳۸۴) و امروزه ایران جزء ۱۴ کشور اول تولید کننده این محصول می‌باشد (Anonyme, 2007).

تریستزا یکی از مخرب‌ترین و از نظر اقتصادی مهم‌ترین بیماری مرکبات در دنیا است (Bar-Joseph et al., 1989). در سال ۱۳۴۷ پس از یک دوره سرمای شدید در منطقه دریای خزر، اکثر درختان در باغ‌های استان مازندران از بین رفتند. صاحبان وقت باغ مهدشت ساری، بدون توجه به مقررات قرنطینه نباتی، تعداد ۴۰،۰۰۰ اصله نهال نارنگی انشو در سال ۱۳۴۷ و ۱۵۰۰۰ اصله نهال مشابه دیگر در سال ۱۳۴۹ از ژاپن وارد کردند (Bove, 1995). ویروس تریستزا مرکبات در ژاپن بومی (Endemic) بوده و طبق گزارش‌های محققین ژاپنی، اغلب درختان انشو در این کشور به Tanaka et al., 1968 مبتلا بودند (*Citrus tristeza virus* (CTV)) به اینگونه تصور می‌رود که تمامی یا اکثر ۵۵۰۰۰ اصله نهال انشوی وارد از ژاپن به CTV آلوده بوده‌اند. این درختان روی پایه پونسیروس که مقاوم به CTV بوده و متدائل‌ترین پایه در ژاپن است، قرار داشته (Miyakawa, 1987)، این نهال‌ها رشد و تولید متعارفی در باغ‌های مهدشت داشتند.

ویروس تریستزا مرکبات توسط شته‌ها قابل انتقال است. مهم‌ترین ناقل ویروس شته قهوه‌ای مرکبات (*Toxoptera citricida* Kirkaldy) می‌باشد که در ایران گزارش نشده است. به نظر می‌رسد که در مناطقی که شته قهوه‌ای مرکبات وجود ندارد، شته پنبه (*Aphis gossypii* Golver) به عنوان یک ناقل موثر عمل می‌کند. در ایران شته جالیز یا پنبه (*A. gossypii*) وجود دارد (Bove, 1995).

اولین گزارش مستند از وجود بیماری تریستزا در باغ مهدشت ساری توسط ابراهیم‌نسبت و نین‌هاوس منتشر گردید (Ebrahim-Nesbeat and Nienhaus, 1978). وجود سویه‌های مختلف

ویروس تریسترا در درختان آلوه مهدشت، بر اساس واکنش‌های افتراقی گونه‌ها و ارقام مركبات، به اثبات رسید (Rahimian, 1994). با مشاهده علائم زوال در درختان پرتقال پایه نارنج موجود در مجاورت درختان انشوی آلوه، اولین گزارش مربوط به شروع انتقال طبیعی ویروس متشر گردید (Rahimian *et al.*, 2000a). در عین حال قابلیت انتقال چند جدایه CTV توسط شته پنبه در شرایط گلخانه‌ای بررسی گردید و به اثبات رسید (Rahimian *et al.* 2000b).

با توجه به عدم ورود نهال‌های آلوه به ویروس تریسترا و همچنین دماهای بالا در مناطق جنوبی، اینگونه تصور می‌شد که این مناطق عاری از ویروس باشند. در صورتی که حضور ویروس در این مناطق و قابلیت انتقال آن بررسی و اعلام گردید (Izadpanah *et al.*, 2002)، راهکارهای متفاوتی برای کنترل بیماری تریسترا استفاده می‌شود. این راهکارها بر اساس حضور CTV در نواحی تولید مركبات مورد استفاده قرار می‌گیرد. در مناطقی که CTV یا عدم حضور CTV در نواحی تولید مركبات مورد استفاده قرار می‌گیرد. در مناطقی که حضور ندارد با گواهی کردن پیوندک‌ها و اعمال اقدامات قرنطینه‌ای از ورود آن به این مناطق جلوگیری می‌شود. در مناطقی که حضور CTV کم باشد، بیماری را می‌توان با از بین بردن نهال‌های آلوه کنترل کرد. استفاده از پایه‌های مقاوم به CTV، ایجاد مقاومت تقاطعی با استفاده از سویه‌های ضعیف، و در آینده استفاده از پایه‌های دستکاری شده از نظر ژنتیکی، از جمله روش‌های کنترلی است که در مناطقی که CTV حالت اندمیک دارد استفاده می‌گردد (Lee and Rocha-Lee and Rocha-Pena, 1992). بنابراین اتخاذ استراتژی‌های مناسب جهت کاهش یا حذف خسارت ناشی از این پاتوژن و جلوگیری از گسترش آن، وابستگی شدید به تشخیص آن دارد که در حال حاضر در سطح وسیع، با استفاده از روش Enzyme Linked Immunosorbent assay (ELISA)، که روشی معمول و معتبر است، انجام می‌گیرد (Rocha-Pena and Lee, 1991). استفاده از این روش در مقیاس وسیع نیازمند مقادیر فراوانی از آنتی‌سرم اختصاصی و تامین مداوم آنتی‌زن مربوطه برای فرآیند ایمن‌سازی (Immunization) است. تلاش‌های زیادی برای خالص‌سازی پیکره‌های ویروس تریسترا برای تهیه آنتی‌بادی پلی‌کلونال اختصاصی صورت گرفته است (Bar-Joseph *et al.*, 1987; Gonsalves *et al.*, 1978; Lee *et al.*, 1987; 1989).

آبکشی، خالص‌سازی CTV مشکل بوده و عیار ویروس خالص شده پائین است و حتی در بهترین روش‌های تهیه آنتی‌بادی آلدگی به مواد گیاهی مشاهده گردیده است (Lee *et al.*, 1987). برای فائق آمدن بر این مشکل، از راههای مختلفی از جمله جذب تقاطعی آنتی سرم با عصاره گیاه سالم (Rocha-Pena *et al.*, 1991)، تولید پروتئین پوششی از طریق همسانه‌سازی ژن مربوطه و بیان آن در شرایط آزمایشگاهی (Nikolaeva *et al.*, 1995) و یا خالص‌سازی پروتئین پوششی از طریق الکتروفورز نمونه خالص شده نسبی با SDS-PAGE (Marco and Gumpf, 1991) استفاده شده است.

یکی از رایج‌ترین میزبان‌ها برای تولید پروتئین نامتجانس (Heterologus)، باکتری *Escherichia coli* است. پیشرفت‌های اخیر در فهم اساس رونویسی، ترجمه و تاخوردن پروتئین و همچنین قابل دسترس بودن ابزارهای پیشرفت‌هه ژنتیکی، این باکتری را به یکی از میزبان‌های با ارزش برای بیان پروتئین‌های نوترکیب، تبدیل کرده است (Baneyx, 1999).

ویروس تریستزای مرکبات واجد یک پروتئین پوششی ۲۵ کیلو دالتونی است که ۹۵٪ طول پیکره ویروس را می‌پوشاند (Pappu *et al.*, 1993b). ژن‌های پروتئین پوششی (CP25) جدایه‌های مختلفی از CTV با منشا جغرافیائی متفاوت به روش RT-PCR تکثیر و با یکدیگر مقایسه شده است (Penaranda *et al.*, 1996; Roy *et al.*, 2003; Sekiya *et al.*, 1991; Mooney *et al.*, 2000). نتایج این مطالعات نشان داد که توالی پروتئین پوششی جدایه‌های مختلف تا حد ۹۰٪ مشابهت دارد. و همچنین با توجه به بررسی پلی‌مرفیسم طول قطعات حاصل از برش آنزیم (RFLP^۱) توالی ژن کپسید ۲۲ ایزوله CTV جمع‌آوری شده از مناطق مختلف شمال و جنوب ایران تفاوت فالحشی بین ایزوله‌ها وجود ندارد (Barzegar *et al.*, 2005).

با توجه به مطالب ذکر شده، تولید داخلی آنتی‌بادی علیه CTV برای استفاده در فرایند تشخیص به روش‌های سرولوژی مثل ELISA، در سطح وسیع، ضروری به نظر می‌رسد از این رو

در این تحقیق برای فراهم ساختن منبع نامحدود و مناسبی از آنتی زن برای ایمن سازی در فرایند تولید آنتی بادی، پروتئین پوششی (CP-25) این ویروس در باکتری *Escherichia coli* بیان گردید.

فصل دوم

بررسی منابع

۱-۲ جایگاه مركبات در جهان

مرکبات میوه‌های گرم‌سیری و نیمه گرم‌سیری هستند که در اکثر نقاط دنیا از جمله ایران پرورش داده می‌شود. مرکبات نقش مهمی در اقتصاد و تغذیه دارد (شمس‌کیا، ۱۳۸۳؛ وکیل‌پور (۱۳۸۳). میوه مرکبات حاوی املاح و سرشار از ویتامین‌های A, B, C و P (ویتامین‌مانند) بوده و جنبه غذایی و دارویی دارند. نزدیک یکصد صنعت، از مرکبات در تولید فرآورده خود استفاده می‌کنند (Clark and Prakash, 2001). از موارد مهم و قابل توجه در صنعت تولید و فرآوری مرکبات، بالا بودن ارزش افزوده این محصول از طریق تولید محصولات جانبی است. این محصولات شامل مواد اولیه دارویی، مواد غذایی، آرایشی و بهداشتی است. اسانس پوست میوه مرکبات می‌تواند به عنوان محصولی جانبی در کارخانجات صنایع تبدیلی مورد توجه قرار گیرد و یا اینکه به عنوان یک محصول اصلی به طور خاص از ارقام معینی استخراج شود. در سال ۱۹۷۹ نیمی از واردات اسانس کشور امریکا را اسانس تهیه شده از محصولات مرکبات بود (فقیه نصیری و همکاران، ۱۳۸۴).

مرکبات بین عرض‌های جغرافیایی ۴۰ درجه شمالی و جنوبی از خط استوا با خاک مناسب، رطوبت کافی و عدم یخ‌بندان تولید می‌شود. اما به نظر می‌رسد در سطوح تجاری، مناطق عمده تولید مرکبات در نواحی نیمه گرم‌سیر بالاتر از ۲۰ درجه شمالی یا جنوبی قرار دارد (Davis and Albrigo, 1994). جایگاه خویشاوندان وحشی مرکبات در مناطق جنوب چین و هندوچین، جزایر مالزی و اندونزی و دامنه‌های جنوبی و گرم‌سیر کوه هیمالیا پراکنده است (Bar-Joseph *et al.*, 1989). طبق آمار FAO (Food and Agriculture Organization of the united nation) در سال ۲۰۰۷، سطح زیر کشت مرکبات جهان ۱۰ میلیون هکتار و میزان تولید سالانه بالغ بر هفت میلیون تن می‌باشد (Anonyme, 2007).

در میان کشورهای عمده تولید کننده مرکبات، کشورهای نیجریه، چین، کلمبیا، گینه، فیلیپین از نظر سطح زیر کشت و تولید مقام‌های اول تا پنجم را به خود اختصاص می‌دهند و از لحاظ

عملکرد به ترتیب French polynesia، آمریکا، ایتالیا، فرقیزستان و آفریقای جنوبی، مقام‌های اول تا پنجم را دارند.

۲-۲ جایگاه مرکبات در ایران

مرکبات تاریخچه دیرینه‌ای در ایران دارد. بالنگ یا بادرنگ (*Citrus medica* L.) اولین گونه *C. limon* (L.) مرکبات است که در حدود ۲۵۰۰ سال پیش در ایران کشت شده است. نارنج، لمون (L.) و لیموترش‌های ریز (*C. aurantifolia*) توسط اعراب در سال ۱۰۰۰ میلادی به خاور نزدیک و ایران وارد شد. پرقال در دوره صفویه به ایران و کشورهای عربی حوزه خلیج فارس آورده شد (Khoi, 1992). بدون شک بسیاری از گونه‌های مرکبات از هندوستان (در حدود سال ۱۵۰۰ میلادی) و سپس از اتحاد جماهیر شوروی سابق به ایران منتقل گردیدند (Bove, 1995).

سه ناحیه عمده کشت مرکبات در ایران وجود دارد، کمریند ساحلی دریای خزر، حوزه شمالی کاشت مرکبات در ایران است که از شمال به دریای خزر و از جنوب به سلسله جبال البرز محدود می‌گردد (Khoi, 1992). استان مازندران با تولید ۱/۶ میلیون تن، اولین استان مرکبات خیز کشور است (بی‌نام، ۸۴). در این استان متوسط باران سالیانه ۱۰۰۰ میلیمتر با یک دوره خشکی در ماه‌های تیر و مرداد بوده و رطوبت نسبی معمولاً بیش از ۸۰٪ است. دمای زمستان معمولاً به حداقل یک درجه سانتیگراد زیر صفر رسیده ولی کاهش دما تا ۷- درجه همراه با بارش برف سنگین (تا ارتفاع یک متر) نیز اتفاق افتاده است (Khoi, 1992). گونه‌ها و ارقام مرکبات موجود در کمریند ساحلی خزر شامل درختان بذری پرقال محلی (*Citrus sinensis* (L.) Osb.) ۵۵ درصد، پرقال Washington محلی پیوند شده روی نارنج (C. aurantium L.) ۲۰ درصد، پرقال واشنگتن ناول (C. reticulata Blanco) و کلمانتین (C. unshiu (Macf.) Marc.) ۱۵ درصد، و انواع دیگر مرکبات ۵ درصد می‌باشد (Khoi, 1992). نارنج، پایه Clementine (navel), تامسون ناول (Thomson navel) و خونی (Blood) همگی روی پایه نارنج ۵ درصد،

تجاری اصلی مورد استفاده در مازندران بوده ولی به طور محدود از پایه‌های دیگر مانند پونسیروس (Bove, 1995) نیز استفاده شده است (*Poncirus trifoliate* Raf.).

باغ‌های مرکبات نواحی جنوبی در استان‌های خوزستان، فارس و کرمان با میزان بارش سالیانه ۳۰۰-۱۰۰ میلیمتر وجود دارد. ارقام مرکبات این مناطق شامل: درختان پرتقال محلی بذری بر روی پایه نارنج، بکرائی و لیمو (lemon) ۵۲/۵ درصد، درختان پرتقال لیموترش یا لیموآب ۲۸/۷ درصد، درختان نارنگی محلی بذری ۱۱/۶ درصد، درختان لیمو شیرین ۱۰/۴ درصد و سایر ارقام ۲/۸ درصد است (Bove, 1995). در حدود ۶۰۰۰ هکتار از مرکبات ایران در طول سواحل خلیج فارس و دریای عمان گسترده شده است. شرایط آب و هوایی این منطقه برای ارقام لیموسیدی، لیموشیرین و لمون مناسب می‌باشد (Bove, 1995). امروزه ایران با سطح زیر کشت ۲۷۰ هزار هکتار و میزان تولید معادل ۴۲۷۰ هزار تن (بی‌نام، ۱۳۸۴) جزء ۱۴ کشور اول تولید کننده این محصول است (Anonyme, 2007).

۳-۲ بیماری تریستزا مرکبات در جهان

تریستزا یکی از مخرب‌ترین و از نظر اقتصادی از مهم‌ترین بیماری‌های مرکبات در دنیا است (Wallace, Bar-Joseph et al., 1989). اگر چه منشاء ویروس تریستزا جنوب شرقی آسیاست (Drake, 1978 and), اما برای اولین بار بیماری ناشی از آن به صورت زوال مرکبات پیوند شده روی پایه نارنج در آفریقای جنوبی در حدود سال‌های ۱۹۱۰ گزارش گردید. یک نمونه مشابه از زوال در سال ۱۹۳۰ که باعث از بین رفتن درختان پرتقال روی پایه نارنج شد، از آژانسین و بزریل گزارش گردید. در ابتدا تصور می‌شد که تریستزا ناشی از ناسازگاری پایه و پیوندک و یا مشکلات تغذیه‌ای و بیماری ریشه‌ای باشد (Weber, 1943). در سال ۱۹۴۶ این بیماری توسط شته‌ها منتقل شده و بطور آزمایشگاهی ثابت شد که منشا ویروسی دارد (Bar-Joseph et al., 1989; Lee and Rocha-Pena, 1992). گزارش‌های اولیه مبنی بر ناسازگاری پایه و پیوندک، مشکلات تغذیه‌ای و زوال درختان مرکبات، بعنوان اشکال مختلف بیماری ویروسی که توسط CTV ایجاد می‌گردند،